

тъ кои сж истинныѣ пятна на честь-
тъ. Гласътъ на женѣтъ е гласъ Божій...

Волскый на това все мѣчеше. А тя
пристѣпи още по-къмъ него, който бѣ
оборилъ очи долу и осѣщаше пламен-
ныйгъ пейнь погледъ да ся вѣе надъ
главѣтъ му, като ястребъ койго ся върти
първомъ прѣди да ся впусне връзь ло-
вьтъ си. Но като дигна очи та ѣх по-
гледна съзрѣ най-страшнѣтъ дълбочинѣ
и свѣтлость на очитѣ ѣ пълны съ обѣ-
щанія купно и заплашванія и които
сякашь че му казвахъ: „Напусто ся мѣ-
чишь да ми убѣгнешъ.“ А послѣ тя ся
понаведе и съ едно слабо помърднава-
ніе на устныгъ, като го постисна за
малкыйгъ прѣстъ, пришушна му тѣзи
думы, които можѣ само той да чуе.

— Обычанъ тя. Чакамъ тя самичка въ
Женевъ на хотелтъ *Мирз*—подиръ туй
излѣзе и заведе съ себе си всички що
бѣхъ съ неѣх.

V

Волскый настрѣхна отъ тѣзи думы.
Обзрихъ ся стрѣмительно и опрѣ челото
си о стѣнѣтъ за дълго врѣме. Послѣ
хвана да ся унича около си, като пѣкой